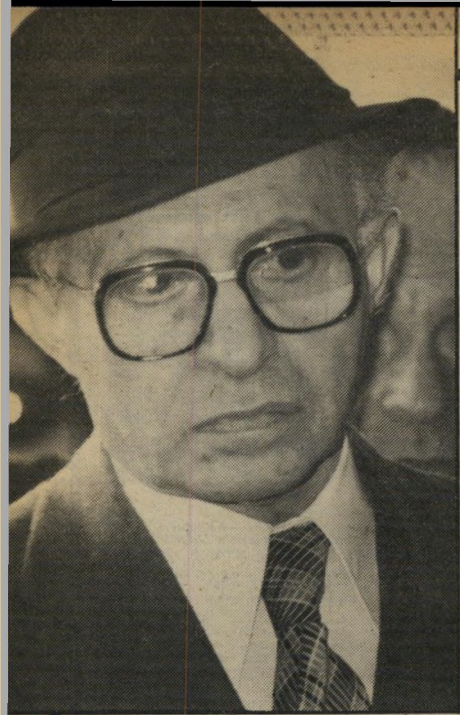
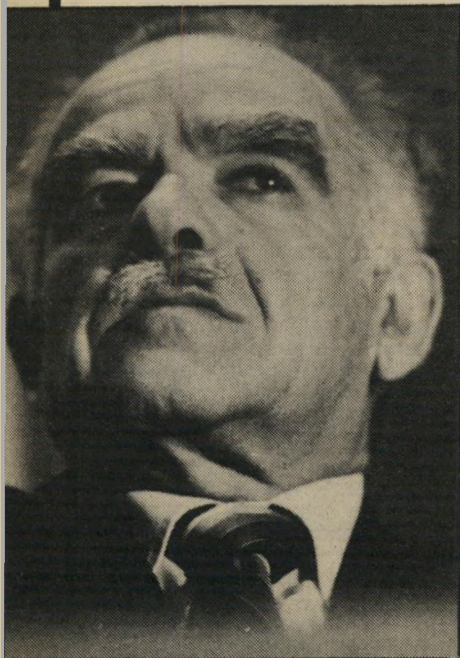

ההערכות של שרון על כושר הלחימה של הפאלאנגות התבדו, האמריקאים לא נוהגים לפי תוכניתו ובגין פוחד מחילוקי דעות - האם הדרך למערב־ביירות חסומה?

ראש־הממשלה בגין
פחד מהתפוררות

שר־החץ שמיר
נוטר על העבר

שר־שיכון לוי
מחכה למעידה

שרון

שנערכו בסניף־צפון של תנועת החרות בתל־אביב.

אך עוזרו של שרון מיהרו להירתם לרעיון המבריק. הם חשבו כי אפשר לנצל את ההתקפות החרטומיות נגד שרון לטובתו. הוא יהיה הנואם המרכזי בעצרת המונית שאליה יגיעו מאה אלף איש, וכך יוכה להפגנת תמיכה המונית, שאיש בתנועת החירות, מלבד מנחם בגין, לא זכה לה מעולם. הפגנה כזאת, כך חשבו, תסלול את דרכו להצלחה בוועידת תנועת החירות שתתכנס בעוד כמה חודשים. ואחר־כך — לראשות־הממשלה.

שרון זקוק להפגנה כזאת גם מסיבה נוספת. קיצרתיטוח יותר: בימים האחר־יונים נפגם במידה רבה האמון בו, בממשלה.

בממשלה התארגנה אופוזיציה של ממש נגד תביעותיו החוזרות־ונשנות לנקוט קו תקיף ולאיים במפורש בפריצה לביירות המערבית בכל מחיר.

מקורבי שרון העריכו, כי גיבוי ציבורי רחב יקל עליו את מלאכת השיכנוע בשתי הזדמנויות האלה.

הכרה אמריקאית

באש"ף

התערערו האמון בשרון יש כמה סיבות. העיקרית שבהן: העובד־דה שכמה מהערכות־היסוד שלו באשר למילחמה בלבנון התבדו.

כך, למשל, התבדתה לחלוטין ההערכה שהפלאנגות של בשיר ג'מיל יבצעו את הפריצה לביירות המערבית ויחסלו את אש"ף. הערכה זו היתה בלעדית לשרון, ולא היה אף גורם מודיעיני אחד שהיה שותף לה. התברר כי הפלאנגות לא רק שאינן רוצות לעשות זאת, אלא אינן מסוגלות לכך כלל. התברר למעלה מכל ספק כי הפלאנגות הימניות אינן מסוגלות למלא יותר מתפקידי שיטור מיו־תרים, או לערוך פרעות בדרוזים בלבנון.

תחת שהם יעשו את "העבודה השחורה" של שרון, תובעים עתה אנשי הפלאנגות כי צה"ל יבצע את "העבודה השחורה" למענו. אי־שביעות רצונו של שרון מהפלאנגות כבר באה לידי ביטוי בכך שהגביל את פעולותיהן העצמאיות בלבנון, ונסוג במידה רבה מתוכניתו להמיר ליד את בשיר ג'מיל כשליט בלבנון.

התבדתה גם הערכתו של שרון כי הלחץ של צה"ל על מערב ביירות יביא לכך שעל אש"ף יהיה לקבל הסדר אמריקאי, ולסגת במהירות ממערב לבנון. הערכה זו התבררה פעמיים: פעם בכל מה שנוגע לכוונותיו של אש"ף, ופעם בכל מה שנוגע לתפקיד שממלא השליח

נגד כולם!

האמריקאי פיליפ תביב. אש"ף לא יעזוב. כל הדו־חות המודיעיניים הורו על כך שאין בכוננת אש"ף לעזוב את ביירות, ונכונותם למשא ומתן אינה אלא טכסים למשך זמן. שרון ראה מהירוורי ליבו כאשר דחה דו־חות אלה, וסיבך את צה"ל במילחמת התשה מתוך תיקווה שלוחמי אש"ף יותשו במהירות ויסכימו לעזוב בתנאים שמציבה ממשלת ישראל.

האמריקאים לא ממהרים. התי־ברר, כי מאז התפוררותו של שר־החץ אלכסנדר הייג, חדלה ממשלת ארצות־הברית לענות לציפיותיו של שרון. עתה משתמשת ארצות־הברית בישראל כדי לנסות ולנתק את אש"ף ואת הסורים מאיזור ההשפעה הסובייטי, ולהעבירם אל (המשך בעמוד 76)

הפגנת־תמיכה בשרון בעיצומו של המצור על ביירות המערבית. אנשי לישכתו מיהרו לפנות אל עוזרו של שרון, אלה הודיעו מייד שלא תיערך הפגנה במוצאי־שבת. הם לא אמרו שהסיר בה לכך היא מישחק הכדורגל בין נבחרות צרפת ופולין, ששודר בטלוויזיה בשעה שבה היתה ההפגנה אמורה להיערך. מאוחר יותר אף הכמישו שהפגנה כזאת תוכננה, ולבסוף הוסכם לקיים הפגנת תמיכה בממשלה כולה.

היוזמה להפגנה אכן לא באה מעוזרו של שרון במשרד־הביטחון, אלא ממלון דיפלומט של המלונאי חיים שיף, המרכז את פעולות התמיכה בממשלה. דוברו של שיף, אלי זילבר, היה בעבר דוברו של שרון כשהוא היה שר־החקלאות, ושיף עצמו ייצג את אנשי שרון בבחירות

כאשר שמע שר הבינוי והשיכון, דויד לוי, על ההפגנה שמתכננים אנשי שר־הביטחון לערוך למענו בכיכר מלכי־ישראל בתל־אביב, הוא הוכה בתדהמה. מקורביו טוענים שאמר בזעם: "הוא לא יהיה ראש־ממשלה על הגב של הבן שלי!"

כוונתו של לוי היתה ברורה. בנו משרת עתה בלבנון, ולוי לא היה מוכן ששרון יגייס את הצלחתו של צה"ל במילחמת הלבנון כדי להכשיר את דרכו אל ראשות הממשלה — בעצם ימי המילחמה.

במהירות רבה הועברה הידיעה ללישכת ראש־הממשלה, תוך הבהרה חרי־משמעות, שלוי לא יעבור לסדר היום על קיום ההפגנה. אך ראש־הממשלה לא היה זקוק להסברים, כדי להבין את חומלתה של